

CURTEA DE APEL NORD

Dosarul nr.1r-73/26

Nr.PIGD 1-25046147-03-1r-26012026

Judecătoria Orhei, sediul Central

Judecător: Eugeniu Ciubotaru

D E C I Z I E

În numele Legii

28 mai 2026

municipiul Bălți

Colegiul penal al Curții de Apel Nord

În completul compus din:

Președintele completului, judecător

Ghenadie Liulca

Judecătorii:

Ludmila Iarmaliuc, Aurelia Andronache

a examinat în lipsa părților, în ordine de recurs, recursul avocatului Felix Cernei în interesul inculpatului Butucel Artur declarat împotriva sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 29 decembrie 2025, privindu-l pe:

Butucel Artur *****, născut la *****, IDNP *****, domiciliat în rnul *****, la moment locuiește în r-nul *****, studii medii incomplete, doi copii minori la întreținere, neangajat în câmpul muncii, fără antecedente penale;

-a fost recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal.

Termenul de judecare a cauzei:

-în instanța de fond 04 aprilie 2025 – 29 decembrie 2025;

-în instanța de recurs 23 ianuarie 2026-28 mai 2026.

După expunerea esenței cauzei de către judecătorul-raportor, Colegiul penal,-

a c o n s t a t a t :

Prin sentința Judecătoriei Orhei, sediul Central din 29 decembrie 2025 Butucel Artur a fost recunoscut vinovat și condamnat de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 325 alin. (1) din Codul penal și i s-a stabilit acestuia pedeapsa sub formă de amendă în mărime de 1000 (una mie) unități convenționale, ce constituie echivalentul sumei de 50 000 (cincizeci mii) lei. S-a explicat inculpatului Butucel Artur că potrivit art. 64 alin. (3/1) din Codul penal, acesta este în drept să achite jumătate din amenda stabilită, dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare din momentul în care sentința devine executorie. În acest caz, considerându-se că sancțiunea amenzii este executată integral. Corpurile delictelor, 4 (patru) bancnote cu valoare nominală de 10 euro fiecare, cu seria și numărul RB0895984448, VB3461075632, RB1152113801 și FA3720960153, care se păstrează la Serviciul Fiscal de Stat, din momentul devenirii definitive a sentinței, în conformitate cu prevederile art. 106 din Codul penal, urmând a fi confiscate prin trecerea în proprietatea statului. Mijlocul de probă, înregistrările video pe suport DVD-R (f.d.17), rămânând atașat la dosar pe tot termenul păstrării acestuia.

Pentru a se pronunța în sensul celor expuse, instanța de fond a constatat că, Butucel Artur, la 13 februarie 2025, aproximativ la ora 19:12 min., aflându-se la volanul mijlocului de transport de model „Opel Astra” cu număr de înmatriculare *****, deplasându-se în apropiere de intrarea în satul Hîjdieni, r-nul Orhei, a fost stopat de către echipajul de patrulare format din angajații Serviciului patrulare al SSP al IP Orhei, ***** și *****, care se aflau în exercitarea funcției, cu automobilului de serviciu de model „Dacia Duster”, cu n/î MAI 5042, din motiv că conducea automobilul indicat supra neuniform. În circumstanțele indicate, conducătorului auto Artur Butucel i s-au solicitat actele permise, după care s-a stabilit faptul că ultimul exploata vehiculul având revizia tehnică periodică și polița de asigurare obligatorie expirate și i s-a explicat acestuia că în privința sa, pentru încălcarea comisă, urmează a fi întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție în baza art. 229 alin. (21) și alin. (3) din Codul contravențional. În continuare, Artur Butucel, acționând cu intenție directă, dându-și seama de caracterul prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările lor și dorind în mod conștient survenirea acestor urmări, cunoscând despre caracterul ilegal al acțiunilor sale, fiind atenționat despre răspunderea ce poate surveni, ultimul insistent urmărind scopul determinării ofițerului din cadrul Serviciului patrulare al SSP al IP Orhei, *****, care are calitatea de persoană publică în virtutea prevederilor art. 123 alin. (2) din Codul penal, de a nu-și îndeplini obligațiunile în exercitarea funcției și

contrar acesteia, în timpul întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, a oferit mijloace bănești ce nu i se cuvin, în sumă de 40 de euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei din data comiterii infracțiunii constituia suma de 777,35 lei, pe care i-a plasat pe scaunul din față, partea stângă a automobilului de serviciu, pentru a-l determina să ignore atribuțiile funcționale și să nu îl sancționeze pentru comiterea contravențiilor prevăzute de art. 229 alin. (2/1) și alin. (3) din Codul contravențional.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate, Butucel Artur a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.325 alin.(1) din Codul penal, *coruperea activă, adică oferirea personal unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru neîndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale.*

Nefiind de acord cu sentința, apărătorul Felix Cernei în interesul inculpatului Butucel Artur a declarat recurs, solicitând admiterea recursului, casarea sentinței și pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpatul să fie achitat.

În motivarea recursului s-a invocat că sentința se bazează în exclusivitate pe declarațiile martorilor ***** și *****, care și sunt persoanele publice, adică polițiștii cărora, precum că Butucel Artur le-ar fi oferit mijloace bănești.

În viziunea sa, în concluzia sa privind vinovăția lui Artur Butucel, instanța n-a ținut cont de versiunea lui Artur Butucel privind apariția banilor pe scaun între picioarele lui *****, acest fapt îl confirmă numai *****, iar declarațiile lui ***** urmează a fi apreciate critic în prisma faptului că el a declarat că la acel moment era în spatele automobilului demontând plăcuța cu numere - cum în acest caz a putut vedea momentul transmiterii banilor. Concomitent, lucrătorul de poliție *****, avertizându-l pe Artur Butucel privind neadmiterea acțiunilor chiar încălca legea urma să-l anunțe pe Artur Butucel despre folosirea mijloacelor tehnice special din dotare sub formă de înregistrare video.

A notat că, în cadrul examinării înregistrărilor video nu s-a evidențiat momentul transmiterii sau aruncării banilor la picioarele lui *****, înregistrarea cuprinde momentul când banii se aflau deja între picioarele lui.

Colegiul penal reține că, potrivit prevederilor art. 447 alin.(1) Cod de procedură penală (1) Recursul se judecă în termen rezonabil, fără prezența părților la proces. (2) Instanța de recurs fixează data examinării și dispune să se comunice părților la proces despre aceasta, cu acordarea dreptului depunerii referinței.

În respectarea prevederilor sus menționate, Colegiul penal a comunicat părților despre dreptul de a depune o referință.

Până la data examinării recursului, părțile nu au prezentat referință pe marginea recursului, fapt ce nu împiedică examinarea lui.

Verificând argumentele cererii de recurs în raport cu materialele cauzei penale, luând în considerație prevederile legii, Colegiul penal ajunge la concluzia, că recursul urmează a fi respins ca nefondat, iar sentința atacată ca legală și întemeiată urmează a fi menținută fără modificări, soluția fiind adoptată în condițiile art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală, potrivit căroră, judecând recursul, instanța adoptă una din următoarele decizii: ...respinge recursul, menținând hotărârea atacată, dacă: ...recursul este nefondat.

Colegiul penal reține, că prezenta cauză a fost judecată în prima instanță în ordine generală, fiind cercetat probatoriul administrat în cadrul urmăririi penale. Prin prisma probatoriului administrat instanța a stabilit ca fiind dovedită pe deplin vinovăția lui Butucel Artur în comiterea infracțiunii prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal, stabilindu-i în baza acestei norme pedeapsa amenzii în cuantum de 1000 unități convenționale.

Analizând actul judecătoresc contestat prin prisma actelor și materialelor prezentate, Colegiul penal concluzionează, că judecând cauza penală, instanța de fond a respectat normele procesuale, a verificat complet, sub toate aspectele și în mod obiectiv circumstanțele cauzei și a dat probelor administrate o apreciere legală, respectându-se prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludentei, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor. Astfel, instanța de fond corect a ajuns la concluzia privind vinovăția inculpatului Butucel Artur în comiterea infracțiunii prevăzută de art.325 alin.(1) Cod penal.

Colegiul penal concludă că, vina lui Butucel Artur în comiterea faptei prevăzute de art.325 alin.(1) Cod penal cu certitudine este demonstrată prin probele anexate la materialele cauzei care au servit obiect de cercetare în ședința de judecată a instanței de fond, aceste probe fiind just puse la baza sentinței de condamnare, fiind pertinente, concludente și utile.

Astfel, la baza soluției de condamnare au fost corect plasate declarațiile martorului *****, care în ședința de judecată, a declarat că la 13 februarie 2025 se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu, era pe traseul dintre din satele Hîjdieni-Berezlogi. A observat un automobil care se deplasa neuniform, astfel a ieșit în

întimpinarea sa. La volan se afla Artur Butucel, în urma verificării actelor a depistat că lipsește revizia tehnică, care era expirată. I-a comunicat lui Butucel Artur că i se va întocmi un proces-verbal și că o să-i fie ridicată plăcuța de înmatriculare. Ulterior, venind spre automobilul de serviciu, a început verificarea actelor, pentru documentarea cazului. În acest timp, cât se afla în automobilul de serviciu, Artur Butucel s-a apropiat de el personal și a menționat faptul că să se înțeleagă cumva. Din intențiile sale, i-a fost clar că dorește să intervină, într-un mod în care să nu-i fie întocmit proces-verbal. Deducând fapta de corupere, l-a avertizat pe acesta că darea de mită sub orice formă prevede pedeapsă penală și constituie infracțiune. Dumnealui de câteva ori a continuat să menționeze că dorește să se înțeleagă și insista chiar. Ulterior, el a plecat la automobilul său și s-a întors la scurt timp înapoi și când s-a apropiat de automobilul de serviciu, în mână avea mijloace bănești, aproximativ 40 euro, pe care le-a plasat la picioarele sale în timp ce se aflau pe bancheta din față a șoferului. Butucel nu a înțeles că săvârșește o infracțiune. A solicitat grupa operativă la fața locului care a venit și a întocmit actele necesare. Mai departe s-a deplasat la o altă chemare. A adăugat că banii au fost puși la picioare, i-a lăsat în automobilul de serviciu și automobilul a fost încuiat. Din automobilul stopat a ieșit o doamnă care s-a prezentat concubina inculpatului. În mașină mai era un copil. Doamna a interacționat cu colaboratorii de poliție dar i-a fost explicată situația și ea s-a întors. A menționat că cele întâmplate le-a înregistrat cu telefonul deoarece nu era sigur că camera de serviciu era încărcată. Era lumină în mașină, dar admite că Butucel nu putea să cunoască că se filma cu telefonul.

Întemeiat la baza sentinței fiind reținute și declarațiile martorului *****, care în ședință de judecată, a declarat că la 13 februarie 2025 era implicat în serviciu cu *****. Se aflau pe traseul dintre Hîjdieni Berezlogi. A observat un automobil de model Opel, care se deplasa neuniform. A stopat automobilul și a coborât de la volan. La automobilul stopat, la volan se afla Artur Butucel. În mașină erau încă două persoane, o doamna și o fetiță. Mașina era stopată paralel cu mașina de serviciu. A adus la cunoștință șoferului și i-a comunicat despre procesul-verbal cu privire la contravenție. În acel moment, când colegul a început verificarea, Artur Butucel era aproape de *****, dar el se afla în spatele automobilului de serviciu. Nu prea clar, dar a auzit cum colegul îl avertizează pe Butucel Artur despre consecințele contravenției. Ușa automobilului de serviciu era deschisă, el era în spatele automobilului pentru a extrage numărul de

înmatriculare. Butucel s-a apropiat de el și i-a propus mijloace bănești. Această propunere a fost refuzată, după care Butucel Artur s-a îndreptat spre automobilul personal. După vreo 30 secunde, Butucel Artur s-a apropiat de colaboratorii de poliție și a aruncat bani, dar câți bani și ce sumă nu poate să comunice. Erau haotic aruncate bancnote de 10 euro. Doamna care era cu Artur Butucel s-a apropiat de colaboratorii poliției pe care i-a rugat să nu fie întocmit proces contravențional. Deopotrivă, a fost rugată să meargă înapoi la automobil.

La fel, în instanța de fond a fost audiat martorul Diana Galac, care în ședință de judecată, a declarat că la 13 februarie a anului 2025, era seara, între ora 18:00-20:00. Veneau din sat. Bolohan, r-nul Orhei, spre sat. Berezlogi, r-nul Orhei, se îndreptau spre casă, se deplasau cu automobilul de marca Opel Astra, numerele de înmatriculare nu le țin minte, la volan fiind Artur Butucel. În mașină era ea, Artur Butucel și fetița sa, pe nume Cristina, care la acel moment avea 15 ani. În timp ce se deplasau, a observat un automobil ce venea spre ei, care era mai mare, la care ia comunicat lui Artur să se dea mai pe dreapta ca să se oprească, iar acel automobil să treacă. S-au oprit, iar automobilul când a ajuns în drept cu ei, a aprins girofarul și atunci a înțeles că acea mașină era de poliție. Unul dintre polițiști a coborât din mașina de serviciu și s-a apropiat de geamul șoferului mașinii și s-a prezentat ca fiind Tudor, dar numele nu îl cunoaște. Polițistul s-a prezentat, iar Artur a comunicat polițistului că de o lună nu a fost acasă, iar asigurarea tehnică este expirată. Polițistul a spus bine și ca Artur să-l urmeze să se clarifice. Artur a prezentat permisul de conducere și asigurarea tehnică care era deja expirată. Polițistul a luat actele și a plecat la automobilul de serviciu, în partea șoferului. Automobilul de poliție era la o distanță de 2 metri față de automobilul lor, iar ușile din spate ale automobilelor erau în paralel. Ea și Artur a coborât din mașină, iar domnul Tudor a întrebat ce caută Artur aici, deoarece este din Leova, la care Artur a spus că locuiește aici, deoarece soția lui este de aici și au copii. Polițistul îndeplinea procesul-verbal cu privire la contravenție. Polițistul era în mașina de poliție, pe bancheta șoferului. Artur a scos țigările să fumeze, iar polițistul i-a spus să se de-a într-o parte. După aceasta polițistul a spus de unde sunt banii aceștia. În acea seară, au fost în ospetie la un verișor în sat. Bolohan, de la care a împrumutat suma de 40 euro, iar când Artur a băgat mâna în buzunar, banii nu erau și atunci a înțeles că acei bani sunt a lui Artur. Acesta doar s-a îndepărtat de mașina poliției, iar polițistul a spus ce sunt cu acei bani și a început să-i fotografieze, la care Artur a spus că aceia sunt banii lui și că au căzut jos, iar

polițistul nu a spus nimic și fotografia banii. Până a fi supus controlului poliției, nu a avut vreo discuție cu concubinul pentru a da mită polițiștilor. Artur nu a avut vreo intenție de a oferi bani. Polițiștii nu au cerut bani. Artur ținea banii într-un buzunar cu țigările. Când polițistul întreba de unde sunt banii, ei erau în mâna polițistului. Acesta a luat banii de jos din mașină. A auzit că polițistul întreba de unde s-au luat banii în mașină. Nu înțelegea cum au ajuns banii la polițist. Crede că banii au căzut din buzunar când s-a apropiat de polițist. După ce Artur a înțeles că banii sunt ai lui, i-a cerut polițistului să-i restituie, însă ultimul a refuzat. Când au fost stopați de poliție, nu s-au speriat, deoarece toate actele erau în regulă, în afară de asigurare, iar Artur nu consumă băuturi alcoolice. Revizia tehnică a fost expirată de o lună, sau o lună și ceva. După caz, a discutat cu Artur referitor la situație, însă nici dumnealui nu înțelege când și cum au căzut banii. Au fost 4 bancnote cu nominalul de 10 euro.

Subsidiar, la condamnarea lui Butucel Artur instanța a cercetat și alte mijloace de probe administrate la materialele cauzei, după cum urmează: Conținutul procesul-verbal de cercetare la fața locului din 13 februarie 2025 și tabelul ilustrativ, potrivit căruia a fost supus cercetării mijlocului de transport de model Dacia Duster cu număr de înmatriculare MAI9953, fiind depistate și ridicate 4 bancnote cu nominalul de 10 euro (f.d.8-12). Conținutul procesului-verbal de ridicare din 14 februarie 2025, potrivit căruia de la angajatul Inspectoratului de poliție Orhei, ***** a fost ridicat un DVD-R, pe care sunt înregistrare 2 secvențe video din data de 13.02.2025 (f.d.16). Conținutul procesului-verbal de examinare a obiectului din 14 februarie 2025, potrivit căruia au fost supuse examinării fișierele video din data de 13.02.2025 (f.d.18) Raportul de constatare tehnico-științifică nr. CAN_AA000464 din 19.03.2025, potrivit căruia 4 (patru) bancnote cu valoare nominală de 10 (zece) EUR cu seriile și numerele: RB1152113801, VB3461075632, RB0895984448, FA3720960153 corespund după calitatea și metoda imprimării imaginilor și executării elementelor principale, bancnotelor autentice (f.d.28-31). Conținutul procesului-verbal de cercetare din 28.03.2025, potrivit căruia au fost supuse cercetării documentele parvenite în cadrul Centrului Național Anticorupție, ca urmare a demersului Centrului nr. 03/28-4385 din 13.03.2025 către Inspectoratul de Poliție Orhei. Urmare a cercetării actelor parvenite din cadrul Inspectoratului de Poliție Orhei al IGP al MAI, se atestă faptul că la 13.02.2025, angajații ***** și ***** au fost implicați în serviciu de patrulare și reacționare operativă în limita

sectorului administrativ Orhei. La fel, au fost supuse examinării copiile autentificate ale fișelor de post, Extrasele din Ordinele de numire în funcție, foaia de parcurs a automobilului de serviciu „Dacia Duster”, cu număr de înmatriculare MAI 5042 pentru luna februarie și copia procesului-verbal cu privire la contravenție, întocmit în privința lui Butucel Artur (f.d.47). Înregistrarea video cu atașamentele „2025-02-14-094”, format „MP4” și „2025-02-14- 095”, format „MP”, înscrisă pe purtătorul de informație de tip „DVD-R” (f.d.17).

Prin urmare, Colegiul penal constată că, instanța de fond, cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei și concludentei, utilității și veridicității raportată la declarațiile date în ședința de judecată și probele administrate, a stabilit corect situația de fapt, atribuind faptelor reținute în sarcina inculpatului Butucel Artur încadrarea juridică corespunzătoare, și anume 325 alin.(1) din Codul penal, coruperea activă, adică oferirea personal unei persoane publice de bunuri, ce nu i se cuvin, pentru neîndeplinirea unei acțiuni în exercitarea funcției sale.

În acest aspect, Colegiul va evidenția că, potrivit doctrinei, obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute de art. 325 din Codul penal, îl formează relațiile sociale cu privire la buna desfășurarea a activității de serviciu în sfera publică, care este incompatibilă cu săvârșirea unor fapte de corupere a persoanelor publice sau a persoanelor publice străine.

Totodată se specifică că, obiectul material al infracțiunii de corupere activă, la caz îl reprezintă remunerația ilicită, exprimată în bunuri sub formă de mijloace bănești ce nu i se cuvin persoanei publice.

Prin bunuri se are în vedere, printre altele: 1) semnele bănești autentice (bancnotele sau monedele metalice autentice, inclusiv cele jubiliare și comemorative, emise de Banca Națională a Moldovei sau de organul autorizat al unui stat străin sau al unei uniuni monetare de state străine); 2) valorile mobiliare de stat autentice; 3) alte titluri de valoare autentice.

Latura obiectivă a infracțiunii de corupere activă constă în fapta prejudiciabilă exprimată doar prin acțiune, care se exprimă în mod alternativ următoarele trei modalități normative: 1) promisiunea unei persoane publice ori unei persoane publice străine, de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin; 2) oferirea unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin;

3) darea unei persoane publice ori unei persoane publice străine de bunuri, servicii, privilegii sau avantaje sub orice formă, ce nu i se cuvin.

Prin oferire înțelegem propunerea făcută persoanei cu funcție de răspundere de a-i da bani ori alte bunuri însoțite de prezentarea acestora sau de punerea efectivă la dispoziția lui. Modurile în care oferta ajunge la persoanele cu funcție de răspundere, la calificare, nu importă. Totodată, este necesar ca oferta să fie precisă, să se concretizeze într-o acțiune efectivă, reală, și să nu fie o simplă intenție. De asemenea, este necesar ca oferirea să pornească din inițiativa corupătorului. Oferta poate fi precedată de promisiune, dar, în asemenea caz, infracțiunea se consideră consumată din momentul formulării promisiunii.

Infracțiunea prevăzută de art.325 alin.(1) din Codul penal este o infracțiune formală și consideră consumată din momentul promisiunii, oferirii sau dării în întregime a recompensei ilicite.

Latura subiectivă a infracțiunii specificate la art.325 din Codul penal se caracterizează prin intenție directă. Motivul infracțiunii în cauză se exprimă în năzuința făptuitorului de a obține unele avantaje nepatrimoniale, năzuința făptuitorului de a-și ajuta persoana apropiată, interesul material, etc.

Scopul infracțiunii analizate este unul special, adoptând oricare din următoarele patru forme: scopul îndeplinirii - în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă de către persoana publică sau persoana publică străină a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză; scopul neîndeplinirii - în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă de către persoana publică sau persoana publică străină a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză; scopul întârzierii îndeplinirii - în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă de către persoana publică sau persoana publică străină a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză; scopul grăbirii îndeplinirii - în interesul corupătorului sau al persoanelor pe care le reprezintă de către persoana publică sau persoana publică străină a unei acțiuni în exercitarea funcției sau contrar funcției în cauză.

Subiectul infracțiunii specificate la art.325 din Codul penal este: 1) persoana fizică responsabilă care la momentul săvârșirii infracțiunii a atins vârsta de 16 ani; 2) persoana juridică (cu excepția autorității publice).

În acest sens, dincolo de orice dubiu rezonabil se atestă cumularea și consumarea atât a semnelor obiective cât și subiective a componenței de infracțiune de corupere activă, or, acțiunile inculpatului Butucel Artur au adus

atingere relațiilor sociale referitoare la buna desfășurare a activității de serviciu în sfera publică, relații protejate de norma incriminatoare prevăzută de art.325 din Codul penal și incompatibile cu orice formă de corupere a persoanelor publice.

Prin conduita sa, inculpatul a urmărit denaturarea exercitării atribuțiilor de serviciu ale unei persoane publice, afectând principiile legalității, imparțialității și integrității serviciului public. Colegiul penal atestă că, la caz, obiectul material al infracțiunii constituie remunerația ilicită, exprimată în bunuri sub formă de mijloace bănești ce nu i se cuvin persoanei publice, și anume suma de 400 lei.

Latura obiectivă a infracțiunii s-a realizat prin acțiunile active ale lui Butucel Artur, care a oferit mijloace bănești necuvenite angajaților Serviciului patrulare al SSP al IP Orhei, ***** și *****, în scopul determinării acestora să nu-și îndeplinească corespunzător atribuțiile de serviciu, respectiv să nu inițieze procedura contravențională pe art.229 alin.(2/1) și alin. (3) Cod contravențional și să nu întocmească procesul-verbal de contravenție.

Din materialele cauzei nu rezultă existența vreunei intervenții active a agenților statului de natură să determine comportamentul inculpatului. Inițiativa oferirii mijloacelor bănești s-a conturat spontan, în contextul documentării contravenției.

Drept urmare, Colegiul respinge critica recurentului adusă declarațiilor agenților de patrulare audiați în calitate de martori supra menționat, formându-și convingerea privitor la relevanța lor, declarațiile acestora se bucură de prezumția veridicității, odată ce au fost depuse sub jurământ. Mai mult ca atât, declarațiile martorilor coroborează cu ansamblul probelor administrate de acuzare în prezenta cauză.

Astfel, după cum rezultă din materialele cauzei penale, supuse judecării în ordine de recurs, colaboratorii de poliție, nu au efectuat careva acțiuni procesuale în cadrul declanșării procesului penal, primind calitate de martori, în care au fost audiați, legalitatea acțiunilor cărora nu a fost contestată.

Sub aspect subiectiv, fapta a fost săvârșită cu intenție directă, inculpatul fiind pe deplin conștient de caracterul ilegal și prejudiciabil al acțiunilor sale, prevăzând urmările acestora și urmărind în mod deliberat producerea lor. Motivul infracțiunii în cauză constă, în principal, în interesul material sau în năzuința de a obține unele avantaje patrimoniale dar și nepatrimoniale. Făptuitorul trebuie să cunoască că remunerația ilicită, pe care o promite, oferă sau o dă unei persoane publice sau unei persoane publice străine, nu se cuvine, ci reprezintă contra

echivalentul pentru a-l determina să acționeze în interesul său sau al persoanelor pe care le reprezintă. Pentru existența infracțiunii specificate, este necesar ca acțiunile pentru care se promite intervenția să fie realizate de către persoana publică, persoana cu funcție de demnitate publică, persoana publică străină sau funcționarul internațional în exercitarea funcției sale. Se are în vedere că acțiunile în cauză aparțin de sfera atribuțiilor de serviciu sau de competența respectivului factor de decizie.

Intenția lui Butucel Artur de a comite fapta de care este acuzat este probată prin datele administrate în proces și examinate în instanța de judecată. În special aceasta rezultă din analiza anterior expusă a probelor – declarațiile martorilor ***** și *****, și procesul-verbal de cercetare la fața locului. Comportamentul inculpatului, locul plasării bancnotelor respective indică asupra intenției acestuia de a comite fapta de care este acuzat. Astfel, rezultă cert că inculpatul a promis și a oferit bani în sumă de 40 de euro, care conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei din data comiterii infracțiunii constituia suma de 777,35 lei, pentru a evita documentarea faptei contravenționale pe faptul lipsei actelor pe marfa care o transporta.

De asemenea, expresia utilizată de inculpat „*ne înțelegem cumva*”, corelată cu modalitatea discretă de plasare a banilor, evidențiază caracterul conștient și direcționat al acțiunii. Aceste circumstanțe nu pot fi compatibile cu o conduită accidentală sau lipsită de intenție.

Latura obiectivă este confirmată și de corpurile delictu - 4 (patru) bancnote cu valoare nominală de 10 euro fiecare, cu seria și numărul RB0895984448, VB3461075632, RB1152113801 și FA3720960153.

Subiectul infracțiunii este corect individualizat în persoana lui Butucel Artur, persoană fizică responsabilă, care a atins vârsta răspunderii penale.

Prin urmare, în speța examinată instanța de recurs reține totalitatea semnelor obiective și subiective, stabilite de legea penală, ce califică fapta prejudiciabilă săvârșită de către Butucel Artur, drept infracțiunea de corupere activă, or, din faptele constatate și descrise, Colegiul penal concluzionează, că inculpatul, acționând cu intenție directă, a oferit unei persoane publice bunuri ce nu i se cuvin pentru a nu îndeplini acțiuni în exercitarea funcției.

Pe cale de consecință, Colegiul penal reține că, la caz, faptele infracționale săvârșite de inculpatul Butucel Artur, întrunesc elementele constitutive a componenței infracțiunii de corupere activă, prin cumulul de probe administrate

legal de către organul de urmărire penală și cercetate în ședința de judecată la prezenta cauză penală.

Contrar argumentelor invocate de către apărător, din numele inculpatului, Colegiul penal subliniază că, verificând respectarea condițiilor prevăzute de Codul de procedură penală și reieșind din faptul că, inculpatul Butucel Artur, la etapa urmăririi penale, vina nu a recunoscut-o, în coraport cu declarațiile martorilor și cercetarea nemijlocită a celorlalte mijloace de probă, administrate la urmărire penală, instanța de fond întemeiat a constatat că a avut loc fapta prejudiciabilă, care a fost săvârșită de inculpat cu vinovăție, încadrată în conformitate cu prevederile normelor din Codul penal. Mai mult ca atât, în procesul examinării cauzei penale, nu s-au stabilit careva circumstanțe, care ar pune la îndoială declarațiile martorilor interogați atât în cadrul urmăririi penale, cât și în instanța de judecată privitor la acțiunile inculpatului, care au fost relatate sub jurământ, fiind avertizate pentru darea mărturiilor false, cu respectarea prevederilor art. 105 – 109 din Codul de procedură penală.

Cu referire la poziția apărării privind necesitatea pronunțării unei sentințe de achitare, instanța o apreciază ca fiind neîntemeiată și contrazisă de ansamblul probelor administrate.

Colegiul penal nu va reține ca întemeiate nici argumentele invocate de avocat, în numele inculpatului în recursul declarat cu privire la nevinovăția acestuia vis-a-vis de faptele imputate și lipsa probelor în acest sens pentru comiterea infracțiunii prevăzută de art.325 alin.(1) din Codul penal, or declarațiile apărătorului se combat prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședința de judecată și anume prin declarațiile martorilor și probele scrise cercetate în ședința de judecată.

Concomitent, poziția avocatului inculpatului Butucel Artur privind nevinovăția ultimului în comiterea infracțiunii încriminate, reprezintă doar o strategie de apărare și de eschivare a inculpatului de la răspundere penală. Or, nerecunoașterea vinei de către inculpat, se apreciază a fi ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina garantat de art. 66 din Codul de procedură penală și art. 6 CEDO, întrucât persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

Subsecvent, Colegiul Penal remarcă că, starea de fapt reținută și de drept apreciată concordă cu circumstanțele stabilite și probele administrate în cauză penală, relevante și analizate în cuprinsul sentinței, verificate în recurs.

Astfel, nu există temeii pentru a da o nouă apreciere probelor, instanța de recurs fiind solidară cu concluziile primei instanțe privind aprecierea probelor puse la baza sentinței de condamnare.

În acest fel, constatând ca fiind dovedită fapta comisă de inculpat, cu încadrarea ei juridică corectă la art. 325 alin. (1) Cod penal, Colegiul reține că, instanța a dat deplină eficiență dispozițiilor art. 61, 75 Cod penal ce determină scopul și criteriile generale de individualizare a categoriei și termenului pedepsei penale, corect reținându-i rolul coercitiv pentru corectarea făptuitorului și restabilirea echității sociale, precum și pentru săvârșirea de noi infracțiuni din partea lui și a altor persoane, inclusiv ținând cont de personalitatea acestuia ce nu este la prima abatere de legea penală, însă, antecedentul penal este stins săvârșind o infracțiune din categoria celor ușoare, aplicându-i-se pedeapsa în limitele sancțiunii normei penale.

Colegiul penal reține că, individualizarea pedepsei este un proces personal – rezultat al propriei convingeri al instanței de judecată, ce nu trebuie conceput ca fiind un proces arbitrar, subiectiv, el implicând obligațiunea instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale.

Potrivit art. 61 alin. (1)-(2) din Codul penal, (1) Pedeapsa penală este o măsură de constrângere statală și un mijloc de corectare și reeducare a condamnatului ce se aplică de instanțele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit infracțiuni, cauzând anumite lipsuri și restricții drepturilor lor. (2) Pedeapsa are drept scop restabilirea echității sociale, corectarea și resocializarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferințe fizice și nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

Mai mult, urmează a fi reținut că din dispozițiile art. 75 alin. (1) Cod penal, rezultă, că persoanei recunoscute vinovate de săvârșirea unei infracțiuni i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea specială a prezentului cod și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a prezentului cod.

Colegiul penal menționează că, pedeapsa penală este echitabilă atunci când este capabilă de a contribui la realizarea scopurilor pedepsei penale, cum ar fi

corectarea condamnatului și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni atât de către condamnat, precum și de alte persoane. Legalitatea pedepsei impune instanței obligația de a stabili pedeapsa în limitele fixate în Partea specială a Codului penal și în strictă conformitate cu dispozițiile Părții generale a Codului penal. Individualizarea pedepsei constă în obligația instanței de a stabili măsura pedepsei concrete infractorului, necesară și suficientă pentru realizarea scopurilor legii penale și pedepsei penale. Astfel, pedeapsa aplicată inculpatului trebuie să fie capabilă să restabilească echitatea socială și să realizeze scopurile legii penale și pedepsei penale, în strictă conformitate cu dispozițiile părții generale a Codului penal și stabilirea pedepsei în limitele fixate în partea specială.

Prin urmare, Colegiul penal consideră că, instanța de fond, la stabilirea pedepsei a ținut cont că, de lipsa la materialele cauzei a datelor care să-l caracterizeze negativ sau că s-ar afla la evidența medicului narcolog ori psihiatru. Circumstanțe atenuante/agravante, conform art.76 și art.77 din Codul penal, instanța de judecată nu a stabilit.

Instanța de recurs conchide că, instanța de fond la stabilirea categoriei și termenului pedepsei, corect a aplicat prevederile legale, și în conformitate cu prevederile art.7, 75 din Codul penal, a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de personalitatea celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea, precum și scopul pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului.

Concomitent, instanța de recurs accentuează că, pedeapsa aplicată inculpatului Butucel Artur, în mărimea stabilită este echitabilă faptei comise de inculpat, în circumstanțele în care aceasta prezintă un pericol sporit pentru societate, prin atingerea adusă relațiilor sociale privind buna desfășurare a activității de serviciu și încrederea în instituțiile statului, totodată, lipsa concursului de circumstanțe atenuante și agravante, prezența datelor ce caracterizează pozitiv persoana inculpatului au impus orientarea pedepsei spre o sancțiune moderată, fără a se îndepărta însă excesiv de necesitatea prevenirii unor fapte similare. În același timp, reținându-se că inculpatul Butucel Artur nu a recunoscut vinovăția și nu a manifestat o atitudine de asumare a conduitei ilicite, aspect care relevă necesitatea aplicării unei pedepse apte să asigure un efect preventiv efectiv.

Ca fiind justă Colegiul apreciază și soluția primei instanțe cu privire la corpuri delictive, neregăsind temei pentru a interveni în acest aspect.

Luând în considerație cele expuse în prezenta decizie, Colegiul constată că invocările din recurs nu și-au găsit confirmare, motiv pentru care recursul declarat este pasibil respingerii, cu menținerea în vigoare a sentinței contestate.

În conformitate cu prevederile art.449 alin.(1) pct.1) lit.a) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Se respinge ca nefondat recursul avocatului Felix Cernei în interesul inculpatului Butucel Artur declarat împotriva sentinței Judecătoriei Orhei, sediul Central din 29 decembrie 2025, pe cauza penală în privința lui **Butucel Artur ******* în comiterea infracțiunii prevăzută de art.325 alin.(1) Cod penal, cu menținerea sentinței în cauză fără modificări.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecător

Ghenadie Liulca

Judecătorii

Ludmila Iarmaliuc

Aurelia Andronache

